

Kirkon uutisia

Panamán temppeli Panamassa

Panamán temppelin rakennustyöt aloitettu Panamassa

Seitsemänkymmenen koorumin jäsen, Keski-Amerikan vyöhykkeen johtaja vanhin Spencer V. Jones aloitti uuden Panamán temppelin rakennustyöt Panamassa luomalla ensimmäiset lapiolliset maata sunnuntaina 30. lokakuuta 2005.

Vanhin Jones lainasi kohtaa OL 109:8 ja sanoi läsnä oleville, että panamalaisten jäsenten velvollisuus on temppelin rakentamisen aikana huolehtia siitä, että heidän oma huoneensa on järjestyksessä. Hän sanoi, että ne perheet, jotka tutkivat pyhiä kirjoituksia, pitävät perheitoja ja rukoilevat säännöllisesti yhdessä, saavat luvattuja siunauksia.

Vanhin José A. Garcia, vyöhykeseitsenkymmen, puhui kaikista aiemmin eläneistä. Domingo Estribí, joka palveli toisena vaaranjohtajana Panamassa, palautti läsnäolijoiden mieleen ajan, jolloin maassa oli vain yksi lähetyseurakunta. Nyt siellä on seitsemän vaarnaa, kahdeksan piiriä ja yli 39 000 jäsentä.

Temppeli, jonka rakentamisesta ilmoitettiin 23. elokuuta 2002, rakennetaan tontille, jolla on jo ennestään Panamán vaarnan Cárdenasin seurakunnan seurakuntakeskus, joka sijaitsee Panaman kanavan lähistöllä.

Vaikka hurrikaani Beta kierteli edellisenä päivänä Panaman ja

Costa Rican rannikoilla, se siirtyi maanmurtamispäivänä pohjoiseen jättäen taivaan seesteiseksi tilaisuutta varten. ■

Uudet temppelien esimiehet valmistautuivat tehtäviinsä

Kolmekymmentäviisi uutta temppelin esimiestä vaimoineen osallistui vuotuisen temppelien esimiesten koulutukseen Salt Lake Cityssä 18. lokakuuta 2005 valmistautuessaan uusiin tehtäviinsä. Seuraavat temppelin esimiehet ja emännät ovat aloittaneet palveluksensa. ■

Adelaide Australia

Charles ja Anne L. Parsons

Apia Samoa

Suau'upaia ja Talaloa M. Pe'a

Asunción Paraguay

Richard R. ja Jeannine George

Baton Rouge Louisiana USA

V. Kenneth ja Betty G. Dutile

Bern Sveitsi

Wayne M. ja Connie Hancock

Billings Montana USA

Robert M. ja Estella W. Wilkes

Bismarck Pohjois-Dakota USA

Robert L. ja Bonnie B. Holyoak

Bogotá Kolumbia

Lawrence T. jr ja Eileen M. Dahl

Boise Idaho USA

Harold G. ja Carol R. Hillam

Buenos Aires Argentiina

Ángel J. ja Edith Leonor Sulé

Campinas Brasília

Adhemar ja Walkyria B. Damiani

Columbia Etelä-Carolina USA

Alvie R. ja Ruth G. Evans

Toronton temppele Ontariossa Kanadassa

Freiberg Saksa

Manfred H. ja Helga D. Schütze

Guayaquil Ecuador

Robert B. ja Marian F. Marriott

Haag Alankomaat

Marcus ja Cornelia J. Reijnders

Idaho Falls Idaho USA

John H. ja Jean S. Groberg

Jordan River Utah USA

Robert L. ja Janet W. Backman

Kona Havaiji USA

Earl E. ja Audrey L. Veloria

Logan Utah USA

Dennis E. ja Carolyn T. Simmons

Madrid Espanja

F. Burton ja Caroline H. Howard

México Meksiko

Ned B. ja Jo Ann S. Roueché

Mount Timpanogos Utah USA

Lawrence S. ja Carole W. Clark

Newport Beach Kalifornia USA

Stephen B. ja Dixie Oveson

Oakland Kalifornia USA

Darwin B. ja Sandra L. Christenson

Ogden Utah USA

Gordon T. ja Connie W. Watts

Oklahoma City Oklahoma USA

H. Aldridge ja Virginia L. Gillespie

San Antonio Texas USA

A. Ray ja Sonya S. Otte

San Diego Kalifornia USA

David E. ja Verla A. Sorensen

Snowflake Arizona USA

Larry B. ja LaDawn Brewer

Suolajärvi Utah USA

M. Richard ja Kathleen H. Walker

Suva Fidži

Richard W. ja Helen B. Wells

Sydney Australia

Frank H. ja Maxine J. Hewstone

Toronto Ontario Kanada

Harold F. ja Maureen G. Walker

Vernal Utah USA

Norman G. ja Lou Ann M. Angus

Washington D.C. USA

F. Melvin ja Bonnie S. Hammond

Uusi Joseph Smith -elokuva esittää profeetan esimerkkinä

Nicole Seymour, kirkon lehdet

Ensimmäisen presidenttikunnan panos, historiallisesti luotettavat käsikirjoitus ja kuvauspaikat, eloisa kuvaus sekä hengellisesti herkäät näyttelijät ja kuvausryhmä ovat vaikuttaneet kaikki osaltaan uuden Joseph Smithistä kertovan, tällä hetkellä Legacy-teatterissa temppeleialueella esitettävän elokuvan syntyyn.

Uutta elokuvaa, joka seuraa elokuvia *Kaksi todistusta yhdestä laumasta ja yhdestä paimenesta* ja *Perintö*, alettiin esittää joulukuussa myös muutamissa vierailukeskuksissa kirkon historiallisilla paikoilla ja temppeleialueilla.

Ensimmäisen presidenttikunnan ohjeiden mukaan *Joseph Smith, palautuksen profeetta* sai ensi-iltansa 17. joulukuuta 2005, profeetan 200-vuotissyntymäpäivän aikoihin.

Profeetan elämä

Elokuvassa, joka kestää 65 minuuttia, esitetään tapahtumia Joseph Smithin elämästä alkaen hänen nuoruudestaan Vermontissa ja päättyen hänen marttyyrikuolemaansa Illinoisissa 38 vuoden iässä. Elokuva auttaa jäseniä ja muita tutustumaan Joseph Smithiin luonteisena henkilönä, kertoo Ron Munns, elokuvan tuottaja.

Seitsemänkymmenen koorumin

Nathan Mitchell esittää Joseph Smithiä äskettäin ensi-iltansa saaneessa elokuvassa Joseph Smith, palautuksen profeetta.

jäsen, vanhin Ronald T. Halverson, joka on audiovisuaalisen osaston varatoimitusjohtaja, sanoi, että elokuvan antama kuva Joseph Smithin luonteesta, vaikeuksista ja saavutuksista innostaa katsojia hankkimaan ”syvämmää tietoa profeetasta, ettei heidän todistuksensa jää pinnalliseksi vaan syvenee hyvin lujaksi”. Hän on sitä mieltä, ettei elokuva jäätä ainuttakaan katsojansa kylmäksi. ”Elokuvalla on hengellinen vaikutus. Ihminen ei voi jäädä ennalleen saatuaan tietoa profeetta Josephista.”

”Yritämme todella antaa profeetta Joseph Smithistä käsityksen, joka kenties poikkeaa siitä, kuinka hänet on nähty aiemmin – ei vain hänen profeettallisesta majesteettisuudestaan vaan hänen yksityiselämästään ja niistä koettelemuksista,

joita hän joutui kestämaan”, sanoi Lyle Shamo, audiovisuaalisen osaston toimitusjohtaja.

Joseph Smithin esimerkistä voi saada monia opetuksia elämää varten, kertoi veli Munns. Esimerkiksi se tapa, jolla Joseph suhtautui vastoinkäymisiin, ja se, kuinka hän täytti elämäntehtävänsä, soveltuvat kaikkien ihmisten elämään ja olosuhteisiin.

”Joseph oli täysin omistautunut, eikä hän saanut aina reilua kohtelua osakseen”, sanoi veli Munns. ”Hänen elämässään oli paljon vastoinkäymisiä heti alusta alkaen. Ja kuitenkin Joseph ei luopunut pyrkimyksistään totuuteen eikä halustaan tehdä sitä, mitä taivaallinen Isä halusi hänen tekevän.”

Profeettaa näyttelemässä

Profeettaa esittämään etsittiin pitkään kautta maan temppelikel-poista jäsentä, ja valituksi tuli jälleen Nathan Mitchell, joka on aikaisemmin esittänyt aikuista Josephia äskettäin ilmestyneessä kirkon elokuvassa *Palautus*. Kaksi muuta näyttelijää esitti seitsemänvuotiaasta ja teini-ikäistä Josephia.

Kun veli Mitchell oli saanut roolin, hänen mieleensä tuli laulun ”Kunnia miehelle” (*MAP-lauluja*, 15) säe ”Miljoonat tuntee viel ’veli Josephin”.

”Oivalsin, että jos tämän elokuvan on määrä olla yksi keinoista, joilla miljoonat tulevat tuntemaan profeetan, niin minun oli tunnettava hänet ensin”, sanoi veli Mitchell.

Hän alkoi tutkia laajasti Joseph Smithin luonnetta lukemalla kirjoja ja

Elokuva kuvattiin useilla kirkon historiallisilla paikoilla sekä LDS Motion Picture -studioissa Utahissa.

Josephin päiväkirjoja ja papereita sekä keskustelemalla Brigham Youngin yliopiston kirkon historian professoreiden kanssa.

”Tunteeni profeetta Joseph Smithiä kohtaan ovat minulle niin erityislaatuisia, että halusin tehdä hänelle oikeutta”, hän sanoi. ”Toivon vain, että katsojat voivat saada samoja oivalluksia tai ilmoituksia ja että he voivat alkaa ymmärtää Josephia. Sitten he alkavat ymmärtää hänen rakkauttaan Vapahtajaa kohtaan ja tulevat todella tuntemaan hänen todistuksensa.”

Elokuvan tekemisestä

Tämän elokuvan tuottaminen oli Herran muistissa, kertoi veli Munns viitaten tapauksiin, jolloin lunta tuntui tulevan kuin tilauksesta tai jolloin sadetta ei ehkä ollut suunniteltu johonkin tiettyyn kohtaukseen, mutta jolloin se teki siitä paremman.

Veli Munns kertoi, että Henki oli läsnä koko kuvauksen ajan. Hän sanoi, että Herra lisäsi usein selvästi näyttelijöiden ja muun henkilökunnan taitoja.

Veli Munns sanoi, että elokuvan tekemiseen tarvittiin satojen ihmisten keskitettyjä ponnistuksia. Elokuvan ohjaaja Gary Cook oli pääasiallinen käsikirjoittaja. T. C. Christensen oli toinen ohjaajista ja vastasi kuvauksesta. Elokuvan musiikissa yhdistyy myös voimallisesti Mormonien tabernaakkelikuoron, Tempeliaukion orkesterin sekä kirkkoon kuuluvien säveltäjien Merrill Jensonin ja Arlen Cardin lahjakkuus, veli Munns kertoo.

Elokuva kuvattiin Provossa Utahissa LDS Motion Picture -studioissa, kirkon historiallisilla paikoilla Nauvoossa Illinoisissa ja New Yorkin osavaltiossa, historiallisessa kylässä Kanadassa sekä Mississippijoen rannalla.

Elokuva tulee levitykseen viidellä muulla kielellä vuonna 2006.

Elokuvaa pääsee katsomaan

maksutta, mutta paikat on varattava etukäteen. Varaukset voi tehdä verkossa osoitteella www.lds.org/events. Puhelinvarauksia vastaanotetaan numerossa 1-866-LDS-TIKS (1-866-537-8457, maksutta USA:ssa) tai 570-0080 (paikallispuhelukäyttöä Salt Lake Cityn alueella). ■

Hurrikaani Wilma rikkoi ennätysjä

Lokakuun puolivälissä vuonna 2005, kun muutamat osat Pohjois- ja Keski-Amerikkaa olivat toipumassa vuoden 2005 ennätysmäisen hurrikaanikauden iskuista, yltyi ennätysellinen kolmas viidennen luokan hurrikaani asteikolla yhdestä viiteen

täyteen voimaansa läntisellä Atlantilla ja itäisellä Karibialla. Samoin kuin hurrikaanien Katrina, Rita ja Stan iskiessä, kirkko oli jälleen valmiina täyttämään jäsenten ja muiden hurrikaani Wilman uhrien välittömät tarpeet.

Hurrikaani Wilma vaurioitti pahoin tätä seurakuntakeskusta Cancúnissa Meksikossa.

Hurrikaani Wilma, joka maihin saapuessaan oli heikentynyt voimakkuudeltaan kolmeen, rusikoi Meksikon Jukatánin niemimaata yli 36 tuntia. Sitten myrsky pyyhkäisi yli läntisen Kuuban ja lopuksi Yhdysvaltain Floridan eteläosien.

Kaikkien lähetyssaarnaajien Meksikon ja Floridan myrskyalueilla on ilmoitettu olevan turvassa, ja heidät on tavoitettu. Meksikon romahtanut televerkosto vaikeutti yrityksiä saada yhteys kaikkiin jäseniin hurrikaanin runtelemilla alueilla.

Kirkon osallistuminen avustushankkeisiin Floridassa ja Meksikossa lisääntyi hurrikaani Wilman jälkeen. Alueelliset huoltokomiteat valvoivat ruoan, veden ja muun hätäavun jake-
lua piispojen varastohuoneesta Orlandosta. Useita rekkalasteja hätäaputarvikkeita hankittiin Méridasta Meksikosta ja jaettiin jäsenille ja muille Cancúnin ja Cozumelin alueella. Infrastruktuurin tuhoutuminen hidasti kuitenkin tarvikkeiden kuljetusta. Vaaranjohtajat arvioivat edelleen jäsenten ja naapurien tarpeita alueillaan pyrkien kartoittamaan mit-
tavia tuhoja.

Meksikossa evakuoitiin satoja jäsenperheitä, koska heidän kotinsa olivat vaurioituneet pahasti. Noin 20 jäsenperheen kodit kärsivät huomattavia vaurioita Etelä-Floridassa, ja Cancúnissa vaurioitui pahoin kirkon kokouspaikkoja.

Meksikossa oli toiminnassa yli 100 väliaikaista asuntolaa, joissa majoit-
tui noin 22 000 ihmistä. Cancúnissa, Playa del Carmenissa ja Cozumelissa oli suuria tulvia. Cancúnin asuk-
kaiden kodeista 30–40 prosenttia

vaurioitui myrskyn seurauksena, ja joidenkuiden Cancúnin asukkaiden arvellaan joutuvan olemaan ilman sähköä kuukausikaupalla.

Ankarat sateet ja niitä seuranneet tulvat vaikuttivat myöhemmin viikonloppuna myös läntiseen Kuubaan, kun hurrikaani Wilma iski sinne. Yli 625 000 ihmistä evakuoitiin myrskyn tieltä. Wilma aiheutti vahinkoa myös Kuuban itäosille, jonne hurrikaani Dennis oli iskenyt heinäkuussa 2005.

Tuuli ja vesi aiheuttivat vahinkoa kaikkialla eteläisellä Floridan niemimaalla samaten kuin Florida

Keysissä. Tuuli ja sade vaurioit-
tivat useita seurakuntakeskuksia. Monien Etelä-Floridan seurakunta-
keskusten istutukset ja satelliitti-
vastaanottimet vahingoituivat. Yli 3,5 miljoonalta floridalaiselta katkesivat sähköt, ja suurimmassa osassa Floridan Key Westiä tulvavesi nousi puolentoista metrin korkeu-
teen. Myrsky vaati Floridassa kym-
menen kuolonuhria.

Vaaranjohtajat kartoittavat ja täyttävät edelleen jäsenten tarpeita, kun tuhojen jälkiä korjataan ja jäse-
net yrittävät palata koteihinsa ja jälleenrakentaa elämäänsä. ■

Kirkon käännosasto löytää työn merkityksen Hengen avulla

Nicole Seymour, kirkon lehdet

Kasvava määrä kieliä, joilla kirkon kaineistoa on saatavilla, osoittaa, että evankeliumi on vierimässä ”kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuuteen” (OL 112:1). Lokakuun 2005 yleis-
konferenssi tulkattiin viidelle uudelle kielelle, jolloin kieliä oli yhteensä 80. Mormonin kirja on käännetty kokonaan 77 kielelle. *Liabona* ilmestyy 50 kielellä.

Kirkon jäsenistön laajetessa monien kansojen keskuuteen kirkon käännosastolla riittää kiireitä sen täyttäessä vaatimuksia tulkata kirkon kokouksia ja kääntää aineis-
toa yhä useammille kielille kautta maailman. Osasto huolehtii sekä kirjoitetun tekstin kääntämisestä että puhutun sanan tulkkauksesta toisille kielille.

Tulkkien ja kääntäjien rooli

Tärkein seikka valittaessa jäse-
niä käännöstiimiin on löytää henkilöitä, jotka elävät niin, että he voivat saada Hengen, kertoi käännosaston johtaja Jeffrey C. Bateson kirkon lehtien haastattelussa. ”Olemme sitä mieltä, että kääntäminen on ennen kaikkea hengellinen lahja, ja jokainen siinä työssä mukana oleva tarvitsee Hengen avukseen”, hän sanoi lainaten kohtaa OL 9:9: ”Sinä et voi kirjoittaa sellaista, mikä on pyhää, ellen minä sitä sinulle anna.” Tämä pyhien kirjoitusten kohta on käännosaston oppaana, lisäsi veli Bateson.

Seuraava näkökohta ovat kää-
nöstaidot. Mahdollisia tiimin jäseniä testataan, jotta nähtäisiin, sopisivatko he paremmin kääntäjiksi vai korjauslukijoiksi. Käännosaston

Samoassa asuvat jäsenet voivat seurata yleiskonferenssikokousta omalla kielellään tulkkitiimin työn ansiosta.

palveluksessa olevien ensimmäinen kieli on yleensä kohdekieli ja toinen kieli englanti.

Tulkkien samoin kuin kääntäjienkin on oltava hyvin perehtyneitä sekä kohdekieleen että englantiin. Useimmat tulkit puhuvat kohdekieltä äidinkielenään, mutta jotkut ovat oppineet kohdekielen palvellessaan lähetystyössä ja puhuvat englantia äidinkielenään.

Käännettävän aineiston työstäminen

Ohjeet siitä, mille kielille kirkon aineistoa käännetään, tulevat ensimmäiseltä presidenttikunnalta ja kahdentoista apostolin koorumilta. Vuoden 2005 marraskuuhun mennessä kirkko oli hyväksynyt ohjelmaansa 190 kieltä ja työskentelee aktiivisesti niistä 104:n parissa.

Käännösosasto toteuttaa maailmanlaajuista käännösuunnitelmaa, johon kuuluu vaiheita eli tasoja, joiden mukaisesti kirkon aineistoa tuotetaan jollakin tietyllä kielellä riippuen siitä, kuinka moni jäsen puhuu kyseistä kieltä.

Anomukset saada aineistoa jollakin kielellä maailmanlaajuisen käännösuunnitelman puitteissa tulevat vyöhykkeiden johtokunnilta. ”He määrittelevät vyöhykkeen kielelliset tarpeet ja esittävät suosituksia ensimmäiselle presidenttikunnalle ja kahdentoista apostolin koorumille”, sanoi veli Bateson.

Kirkon aineiston kääntäminen on pitkä prosessi, joka vaatii useita monien kohdekieleen perehtyneiden henkilöiden tekemiä tarkistuksia. Yksi tai useampi henkilö voi

kääntää, ja toiset varmistavat, että merkitys ja kieliasu ovat kohdallaan. Pyhiä kirjoituksia käännettäessä tarkistusprosessi on vieläkin pitempi. Pyhien kirjoitusten kääntämisessä noudatetaan samaa menettelytapaa, johon kuuluu vyöhykkeen johtokunnan anomus ja hyväksyminen käännettäväksi.

”Pyhien kirjoitusten kääntämistä johtaa ennen kaikkea Herra kirkon korkeimmilla tasoilla olevien veljien kautta”, sanoi veli Bateson. ”Ei ole kysymys

siitä, että me teemme jotakin ja esitämme sen sitten johtaville veljille. He vastaavat tästä työstä.”

Kun jokin pyhien kirjoitusten käännösprojekti on hyväksytty tehtäväksi, käännösosasto raportoi siitä johtaville veljille säännöllisesti työn kestäessä.

Muuta kirkon aineistoa julkaisessa käännetään ensin englanninkielinen alkuteksti, ja sitten kääntäjien ja korjauslukijoiden tiimi Salt Lake Cityssä tai muissa maissa tarkistaa sitä kielestä toiseen, kunnes käännös on loppuun hiottu. Kohdekieliset tiimit työskentelevät yleensä tiukan aikataulun puitteissa.

Veli Bateson selittää, ettei prosessi ole pelkästään sitä, että englanti vaihtuu kohdekieleen. ”Kääntäminen on taidetta, mutta se on myös erittäin pikkutarkkaa työtä ja tarvitaan paljon taitoa ja kykyä huolehtia siitä, ettei mitään jää pois. Kielessä on

niin paljon vivahteita. Se ei ole vain sitä, että kaikki sanat muuttuvat toiseksi – se on sen varmistamista, että mukana on kaikki merkitykset, kaikki tunteet, koko kulttuuri ja kaikki muu, mikä vaikuttaa siihen, kuinka me ilmaisemme asioita.”

Painetun aineiston lisäksi käännetään myös paljon kirkon audiovisuaalista materiaalia ja Internet-ohjelmia, veli Bateson kertoi. Niihin kuuluvat tietokoneen valikot, ohjeet ja lomakkeet. Audiovisuaalisen materiaalin ja Internet-sivustojen kääntäminen tuo käännöstyöhön uuden monimutkaisen tason, hän kertoi.

Teknologia auttaa tulkkauksessa

Joihinkin kokouksiin laaditaan etukäteen käännetyt tekstit. Mutta jos puhuja poikkeaa valmiista

tekstistä tai jos valmista tekstiä ei ole, tulkin on käännettävä simultaanisesti. Teknologian kehitys tekee mahdolliseksi sen, että tulkit ovat kotimaassaan tulkatessaan kokousta, joka saatetaan lähettää Salt Lake Citystä.

”Meillä saattaa olla tulkki vaikkapa Norjassa”, sanoi veli Bateson. ”Nopeiden yhteyksien ansiosta hän voi tulkata Salt Lake Cityssä pidettävää kokousta ja välittää tulkkauksen satelliittiteitse Salt Lake Cityyn ja takaisin samaan rakennukseen toisessa huoneessa olevalle kuulijakunnalle samanaikaisesti kokouksen videoinnin kanssa vain yhden sekunnin viiveellä.”

Yleensä useamman tulkin tiimi tulkkaa puheet vuorotellen. Salt Lake Cityssä olevat tulkit

työskentelevät konferenssikeskuksen tulkkaukskopeista käsin, ja konferenssivieraat kautta maailman saavat kuunnella kokouksia omalla äidinkielellään.

Evankeliumin ilosanoma kantautuu eteenpäin

Veli Bateson sanoi, että Opissa ja liitoissa kuvataan työtä, jossa käännösosasto on mukana: ”Sillä sinä päivänä tapahtuu, että jokainen saa kuulla evankeliumin täyteen oman puhetapansa mukaan ja omalla kielellään niiltä, jotka on asetettu tähän voimaan sen Lohduttajan palveluksella, joka on vuodatettu heidän päällensä Jeesuksen Kristuksen ilmoittamiseksi” (OL 90:11).

”Katsomme etuoikeudeksi ja siunaukseksi saada olla erittäin tärkeässä roolissa auttamassa evankeliumia saavuttamaan eri kansakunnat, suvut, kielet ja kansat”, sanoi veli Bateson. ”Tuntemme olevamme työkaluja Herran kädessä auttamassa sen toteutumisessa.”

Pyrkimys valmistaa evankeliumia leviämään monilla kielillä vaatii paljon työtä sekä Hengen toveruutta.

”Kielten ja kulttuurien moninaisuus on sekä mahdollisuus että haaste kirkon jäsenille”, totesi presidentti James E. Faust, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. ”Se, että jokainen voisi kuulla evankeliumin omalla kielellään, vaatii paljon työtä ja voimavaroja. Henki on kuitenkin korkeampi yhteydenpidon muoto kuin kieli.” (”Jumalan valtakunnan perilliset”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 63.) ■

Mormonin kirja kokonaisuudessaan on käännetty 77 kielelle.

Lisäideoita yhteiseen tuokioon maaliskuu 2006

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen jobtohenkilöt voivat käyttää maaliskuun 2006 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppiaiheseen "Seuratkaa profeettaa" sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4-Y5.

1. Anna viidelle lapselle yksinkertaiset esiintymispuvut tai nimilaput ja anna heidän esittää Moosesta, Johannes Kastajaa, Abinadia, Joseph Smithiä ja Presidentti Gordon B. Hinckleyä. Pyydä heitä lukemaan yksi seuraavista lausahduksista ja muita arvaamaan, kuka on kukin profeetta. Kun lapset ovat arvanneet oikein, kysy: "Mitä Herra on opettanut ja luvannut tämän profeetan kautta?" Mooses: "Minä elin Vanhan testamentin aikana. Herra käski minua johtamaan kansani pois orjuudesta. Menin Siinainvuorelle, missä Herra puhui minulle ja antoi kymmenen käskyä. Kuka minä olen?" Johannes Kastaja: "Minä synnyin vähän ennen kuin Jeesus Kristus. Minut lähetettiin auttamaan ihmisiä valmistautumaan ottamaan vastaan Hänet. Minä kastoin Jeesuksen Kristuksen. Annoin myös Aaronin pappeuden Joseph Smithille. Kuka minä olen?" Abinadi: "Elin noin 150 vuotta ennen Kristuksen syntymää. Profetoin kuningas Nooalle, että Jeesus tulisi maan päälle ja lunastaisi kansansa ottamalla syntimme päälleen ja kuolemalla ristillä. Ihmiset eivät uskoneet, mitä minä sanoin. Minut

poltettiin kuoliaaksi. Kuka minä olen?" Joseph Smith: "Halusin tietää, mihin kirkkoon minun pitäisi liittyä. Luin Raamatusta, että 'jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta' (Jaak. 1:5). Minä rukoilin, ja Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus tulivat käymään luonani. He kielsivät minua liittymästä mihinkään kirkkoon. Kuka minä olen?" Presidentti Gordon B. Hinckley: "Julistin ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin kanssa, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säättämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa. Minua on myös innoitettu rakennuttamaan temppeleitä kaikkialle maailmaan. Kuka minä olen?" Laulakaa joka kerta, kun lapset tunnistavat jonkun profeetan, jokin laulu, joka vahvistaa näiden profeettojen opetuksia. Todista, että profeetat opettavat totuutta, sekä kauan sitten että nyt.

2. Auta lapsia tutustumaan nykyiseen Ensimmäiseen Presidenttikuntaan ja nykyisiin Apostoleihin hankkimalla heidän kuvansa (niitä saa toukokuun ja marraskuun *Liabonasta* tai osoitteesta www.lds.org). Kirjoita kunkin kuvan taakse lause tai pari asianomaisesta henkilöstä. (Esimerkiksi: **Presidentti Gordon B. Hinckley** palveli lähetystyössä Isossa-Britanniassa ja on vihkinyt useampia temppeleitä kuin kukaan toinen kirkon johtaja. **Presidentti Thomas S. Monson** työskenteli kirjapainoalalla ennen kuin hänet kutsuttiin 36-vuotiaana kahdentoista apostolin koorumiin. **Presidentti James E. Faust** oli lähetystyössä Brasiliassa. Hänen ammattinsa oli asianajaja. **Presidentti Boyd K. Packer** oli lähetysjohtajana Uuden-Englannin lähetyskentällä. Hän on

veistänyt ja maalannut luonnollisennäköisiä lintuja. **Vanhin L. Tom Perry** oli lähetystyössä Pohjoisvaltioiden lähetyskentällä. Hän on ollut eri yhtiöiden palveluksessa Idahossa, Kaliforniassa, New Yorkissa ja Massachusettsissa. **Vanhin Russell M. Nelson** on ollut kautta maailman tunnettu ja tunnustettu sydänkirurgi. **Vanhin Dallin H. Oaks** on ollut lakimies, oikeustieteen professori, Brigham Youngin yliopiston rehtori ja Utahin korkeimman oikeuden tuomari. **Vanhin M. Russell Ballard** on ollut liikemies ja palvelut Kanadassa Toronton lähetyskentän johtajana. **Vanhin Joseph B. Wirthlin** on kotkapartiolainen. Hän pelasi yliopistossa amerikkalaista jalkapalloa. **Vanhin Richard G. Scott** oli ydinfyysikko. Hän johti Argentiinan pohjoista lähetyskenttää. **Vanhin Robert D. Hales** oli hävittäjälentäjä. Hän palveli johtajana Lontoon lähetyskentällä Englannissa. **Vanhin Jeffrey R. Holland** on ollut Brigham Youngin yliopiston rehtori ja vyöhykkeenjohtaja Chilessä. **Vanhin Henry B. Eyring** on ollut yliopiston professori ja Ricks Collegen [nykyisin BYU-Idaho] rehtori. **Vanhin Dieter F. Uchtdorf** on syntynyt Tšekkoslovakiassa ja viettänyt lapsuutensa Saksassa, missä heidän perheensä liittyi kirkkoon. Hän on lentäjä. **Vanhin David A. Bednar** on ollut yliopiston professori ja BYU-Idahon rehtori.) Anna muutamien lasten pidellä kuvia, sanoa johtajan nimi ja kertoa jotakin hänestä. Leikkikää kuvilla arvauskilpailua (ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 173). Todista, että nämä miehet on kutsuttu Jeesuksen Kristuksen erityisiksi todistajiksi ja että heillä on valtuuden avaimet johtaa Jumalan kirkkoa. Lue OL 84:36. Kehota lapsia kuuntelemaan johtajamme yleiskonferenssissa. ■

Vyöhykkeen johtokunnan sanoma

Teksti: Vanhin Wolfgang Paul

Ilosanoma

Olemme iloisia ja kiitollisia siitä, että jälleen yksi *Herran buone* on rakenteilla, tällä kertaa Helsinkiin Suomeen. Ennen pitkää se on monien sellaisten jäsenten käytettävissä, jotka tähän asti ovat uhranneet paljon aikaa ja varojaan voidakseen saada temppelin siunaukset osakseen. Tästä tulee Euroopan keskisen vyöhykkeen kuudes temppeli Bernissä, Frankfurtissa, Freibergissä, Kööpenhaminassa ja Tukholmassa jo sijaitsevien temppelien rinnalle.

Yksi vyöhykkeen johtokunnan tavoitteista on lisätä vyöhykkeellämme sellaisten aikuisten jäsenten määrää, joilla on voimassaoleva temppelisuositus. Kun näin tapahtuu, hengellisyys ja rakkaus kasvavat sekä perheissä että seurakunnissa, vaarnoissa ja piireissä. Taivaallinen Isämme suolisää siunauksia niille, jotka ovat varauksetta valmiita noudattamaan Hänen lakejaan.

”Sillä kaikki, jotka haluavat saada siunauksen minun käsistäni, pysykööt laissa, joka on määrätty sen siunauksen saamiseksi, ja sen ehdoissa, niin kuin on säädetty ennen maailman perustamista” (OL 132:5).

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on ilosanoma kaikille. Kreikan kielen evankeliumia tarkoittava sana merkitsee ilosanomaa. Ilosanoma on se, että Jeesus Kristus sai aikaan sovituksen, jonka kautta kaikki ihmiset vapautetaan kuoleman siteistä, ja tekemällä parannuksen ja hyväksymällä Jumalan

säättämät ohjeet ja liitot he voivat palata Kristuksen taivaalliseen kotiin.

Tämän ilosanoman suunnaton merkitys selviää meille ehkä parhaiten, kun ymmärrämme, että temppeleissä tehtävät pyhät toimitukset vaikuttavat ihmisuhteista tärkeimpiin – perhesuhteisiin, jotka tämän ansiosta voivat säilyä ikuisesti.

Taivaallisen Isämme rakkaudesta tuskin on suurempaa todistetta kuin se, että Hän sallii niiden lapsistaan, joilla ei kuolevaisuudessa ollut mahdollisuutta vastaanottaa evankeliumia, tulla osallisiksi pelastuksen siunauksista. Tässä sijaistyössä perustavaa laatua oleva periaate on se, että yksi henkilö voi toimia toisen sijaisena tämän hyväksi.

Kristuksen sovitus on sijaistyönä annettu uhri. Apostoli Paavali on kirjoittanut, että ”Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta” (1. Tim. 2:6). Vanhassa testamentissa Jesaja viittaa Kristuksen uhriin, kun hän sanoo: ”Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet – hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet” (Jes. 53:5).

Siten Jeesus Kristus, joka oli synnitön, tarjoaa pelastuksen kaikille, jotka pitävät Hänen käskynsä ja elävät Hänen evankeliuminsa periaatteiden mukaisesti. Tämä pätee niin eläviin kuin kuolleisiinkin. Samat pyhät toimitukset, jotka ovat välttämättömiä eläville, täytyy tehdä myös kuolleiden puolesta. Tämä koskee niin kastetta kuin kaikkia muitakin

Vanhin Wolfgang Paul

välttämättömiä toimituksia, iankaikkinen avioliitto mukaan lukien. Kuolleiden tahdonvapautta ei kuitenkaan ole tehty tyhjäksi.

Kuolleiden pelastukseen liittyvät totuudet ovat niin tärkeitä, että taivaallinen sanansaattaja selitti ne tarkasti profetta Joseph Smithille tämän taloudenhoitokauden alussa. Syyskuun 21. päivänä 1823, vain kolme vuotta sen jälkeen kun taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille, enkeli Moroni vieraili Josephin luona neljään otteeseen julistamassa, että Vanhan testamentin Malakian profetiat siitä, että lasten (aikamme ihmisten) sydämet kääntyisivät isien (esivanhempiansa) puoleen, tulisivat ennen pitkää täyttymään (Mal. 3:24). Kullakin käynnillään Moroni toisti Malakian profetian siitä, että Herra lähettäisi Elian palauttamaan tarvittavan tiedon ja valtuuden, jotta tämä tärkeä työ voitaisiin aloittaa. (Ks. JS-H 29-49.)

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on ainoa kirkko maan päällä, joka juhlallisesti todistaa, että profeetta Elia on todella tullut, aivan kuten profetoitiin. Huhtikuun 3. päivänä 1836 profeetta Elia ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle vastavalmistuneessa ja juuri vihityssä Kirtlandin temppelissä ja antoi heille valtuuden toimittaa kasteita kuolleiden puolesta samoin kuin kaikkia muita toimituksia, jotka ovat välttämättömiä niiden pelastukseksi, jotka ovat kuolleet. Elia sanoi: ”Sen tähden tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne; ja tästä te voitte tietää, että Herran suuri ja pelottava päivä on lähellä, aivan ovelta” (OL 110:16).

Tuosta päivästä vuonna 1836 lähtien kirkko on rakentanut temppeleitä kautta maailman. Niissä suoritetaan evankeliumin toimituksia eläville ja kuolleille. Meidän aikanamme tapahtuneen temppelien rakennusohjelman valtavan laajenemisen johdosta joka päivä tuhannet myöhempien aikojen pyhät käyvät temppelissä ja tekevät pyhiä, pelastavia toimituksia esivanhempiansa puolesta. Nämä ihmiset, jotka meille ovat kuolleita mutta jotka elävät henkimaailmassa, odottavat ilosanomaa siitä, että työ on heidän puolestaan tehty ja että he voivat mennä eteenpäin.

Maan päällä ei ole paikkaa, jossa voisimme osoittaa suurempaa rakkautta toisiamme kohtaan kuin temppelissä. Siellä voimme tehdä rakkauden työtä niiden puolesta, joilla ei itsellään ole enää mahdollisuutta tehdä pelastavia toimituksia.

Tuntekaamme yhä suurempaa halua tehdä tästä tärkeästä työstä osa elämäämme. Presidentti Howard W. Hunter ilmaisi asian seuraavalla tavalla vuoden 1994 lokakuun yleiskonferenssissa: ”Kehotan myöhempien aikojen pyhiä kohottamaan katseensa Herran temppeliin suurena jäsenyyden vertauskuvana. Sydämeni hartain toive on, että jokainen kirkon jäsen olisi kelvollinen astumaan temppeliin. Herralle olisi mieleen, jos jokainen aikuinen jäsen olisi kelvollinen saamaan voimassa olevan temppelisuosituksen ja saisi sellaisen.” (”Kalliit ja mitä suurimmat lupaukset”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 7.)

Vyöhykkeen johtokunta kiittää kaikkia niitä, jotka elävät niin, että ovat kelvollisia pitämään hallussaan temppelisuositusta, ja kehottaa niitä, jotka valmistautuvat saamaan sellaisen, olemaan peräänantamattomia innossaan ja pyrkimyksissään, niin että hekin voivat olla osallisina suuriin temppelityöhön liittyviin siunauksiin. ■

Moronin patsas nostettiin Helsingin temppelin torniin

Teksti: Kati Hietala

Helsingin temppelin rakennustyöt Suomessa etenevät suunnitelmien mukaan. Eräs merkittävä askel otettiin torstaina 13. lokakuuta 2005, jolloin enkeli Moronin patsas nostettiin temppelin torniin.

Patsaannostoa varten ei ollut järjestetty virallista jäsenille tarkoitettua

Patsas nostettiin paikoilleen kahden nosturin ja useamman miehen toimesta.

tilaisuutta, mutta useita kymmeniä jäseniä ja lähetyssaarnaajia oli kerääntynyt rakennustyömaan laidalle seuraamaan tapausta, jollaista tuskin toiste pääsee näkemään. Paikalla oli myös kirkon paikallisia johtajia, temppelin rakennusprojektin johtajia, arkkitehtitoimiston väkeä ja tiedotusvälineiden edustajia.

Kellon osoittaessa keskipäivää koukkuun kiinnitetty 2,5 metrin koruinen enkeli Moronin patsas alkoi nousta nostokurjen avulla ylös temppelin 38 metriä korkean kuparipäälysteisen tornin huipulle. Tarvittiin toinen nostokurki niitä kolmea rakennusliikkeen työmiestä varten, jotka yläilmoissa kiinnittivät patsaan paikoilleen. Lasikuidusta valmistettu kullattu patsas välkehti auringonpaisteessa,

Tempppelin ulkopuoli oli saanut jo lähes lopullisen asunsa.

joka oli harvinaisen lämmin ja kirkas Suomen lokakuussa.

Koska temppeli on rakennettu kalliolla laelle, tulee Moroni-patsas näkyämään kauas ympäristöönsä. Enkeli Moroni seisoo tornin huipussa itään päin, kohti nousevaa aurinkoa. Patsas ilmentää uskontomme ja temppelien maailmanlaajuista luonnetta.

Presidentti Gordon B. Hinckley ilmoitti Helsingin temppelein rakentamisesta huhtikuun yleiskonferenssissa vuonna 2000. Maanmurtotilaisuus pidettiin 29. maaliskuuta 2003, ja rakennustyöt käynnistyivät heti huhtikuun 2003 alussa. Runkoelementtejä päästiin pystyttämään syksyllä 2004. Nyt temppelein ulkoasu

Moronin patsas oli varmaankin päivän kuvatuin kohde.

alkaa olla valmis. Julkisivu, jossa on vaikutteita perinteisestä suomalaisesta kirkkoarkkitehtuurista, on päällystetty italialaisella vaaleanharmaalla graniitilla. Seuraavaksi keskitytään vaativiin sisustustöihin, ja temppelein pitäisi olla valmis kesällä 2006. ■

Hämeenlinnan seurakunta voimissaan

Teksti: Anneli Ylänkö-Alsio

Kun kahdeksan vuotta sitten lapset olivat lähivuosina lentämässä pesästä, tuli tietoisuus elämän muuttumisesta. Tuntui, että muutto maalta kaupunkiin eli asuminen kappelin, kaupan ja apteekin lähellä olisi tärkeää. Mistä kuitenkin löytää luonto ja kaikki edellinen? Löysimme Hämeenlinnan. Kun kirkon jäsenet kuuluivat tästä, niin päiviteltiin: ”Eihän Hämeenlinnassa ole mitään!” Koska me vanhemmat olimme olleet kirkossa nelisenkymmentä vuotta, olimme jo nähneet, miten pienestä kasvaa se, mikä on suurta. Emme oikein ymmärtäneet, mistä puhuttiin.

No, onko Hämeenlinnassa mitään? Tärkeintä seurakunnalle on hyvä, mukava seurakuntakeskuksemme eli oma kappelimme. Seurakuntamme sai jo vuonna 1958 oman kappelirakennuksen. Tulemme sinne hyvin laajalta alueelta, ja siksi se palvelee alueen keskuksena seurakuntalaisia yhä mainiosti.

Seurakuntaa johtaa Harri Karvonen yhdessä Erkki Silvennoisen ja Helge Backmanin kanssa. Veli Karvonen, joka on ollut lapsesta saakka kirkossa

Seurakunnanjohtaja Harri Karvonen, vaimo Petriina ja lapset.

ja palvellut lähetystyössä, on myöskin nuoren perheen isä. Kun joutuu jakamaan ajan vaimon, kahden pienen pojan, työpaikan, oman talon rakentamisen ja seurakunnan asioiden kanssa, vaatii se kyllä kaikki hänen insinöörin taitonsa. Se ei olisikaan mahdollista ilman hyvän vaimon, Petriinan, osuutta.

Seurakunnan toimivuuteen vaikuttaa paljon se, että apujärjestöjen toimintaan saadaan vauhtia.

Apuyhdistys toimii siinä kuin suu-remmissakin yksiköissä. Jokainen tuntee toisensa, juhlia järjestetään, viikkotoiminnassa on todellista iloa ja toimintaa. Ne nimensä mukaisesti kehittävät meitä. Sunnuntain

opiskeluhetket kehittävät niin opettajaa kuin oppilaitakin hengellisyyden taidoissa.

Alkeisyhdistyksen sisaret Eila Halonen ja Pirkko Lindberg ovat niin päteviä ja toimivia, että voisivat hoitaa suurenkin joukon. Kaapeissa on materiaalia lapsijoukolle odottamassa heti kun vain heitä rynnistää mukaan. Eipä näytä olevan viihtymisongelmia ainakaan kahdella pienimmällä, mutta aktiivisimmilla Lillianilla ja Benjaminilla. He juoksevat suoraan oppimaan kirkon sisarilta.

Totta taitaa olla se, mitä vaaran vierailija sanoi ensikäynnillään vähän yllättyneenä pyhäkoulun jälkeen: ”Aivan samalla tavalla täällä toimitaan

ja samat asiat opitaan kuin isossakin seurakunnassa.”

Täytyy myöntää, että nuoremme tarvitsisivat vahvistusta riveihinsä eli toveruutta ja joukkovoimaa. Onneksi heille järjestetään toimintaa muuallakin. Seminaari ja instituutti toimivat pirteästi ja ovat ne pojat yöpyneet laavullakin.

Ainoa nuori nainen (sitä parempaa laatua) saa parasta eli taatusti yksilöllisesti räätälöityä opetusta sisar Toini Mustoselta, mikä on oikeaa laatu-aikaa.

Mitä vielä olisi? Pappuus toimii, niin Aaronin pappuus kuin vanhempienkin veljien toiminta. Seurakunnassa on kolme ylipappia, yksi diakoni ja kaikkea siltä väliltä. Pappuus antaa meille

katon ja lattian. Olemme turvassa.

Meillä on paljon hyvin topattuja tuoleja tyhjänä. Paikoista ei koskaan tule pulaa ja lisää tuoleja löytyy varastosta.

Olemme onnellisia jäsenydestämme Jeesuksen Kristuksen kirkossa. Joten yllätys, yllätys, kirkko on sama kaikkialla, me jäsenethän luomme sen toimivuuden seuratessamme Kristusta. ■

Porin seurakunta messuilla

Teksti: Matti Tammi

Lähetystyö- ja tiedotusponnistelujen välineeksi otettiin Porin seurakunnassa kuluvana syksynä

Satakunnan messut 17.–18. syyskuuta. Ensimmäinen etappi oli voittoa arkuus selviytymisestä, toisena rahoitus. Vaarna osallistui seurakunnan ja innokkaiden jäsenten kanssa tarvittavan euromäärän kokoamiseen. Julisteet ja jaettava materiaali kerättiin paitsi omasta kirjastosta myös tiedotukselta Turusta ja Helsingistä.

Tempausta suunniteltaessa ei seurakunnassa ollut lähetysaarnaajia, mutta messuille saatiin tueksi tilapäisesti kaksi suomalaista lähetysaarnaajaa Helsingistä. Iloiseksi yllätykseksi messut poikivat myös vakinaiset lähetysaarnajat takaisin Poriin muutaman kuukauden poissaolon jälkeen.

Projektin vetäjäksi kutsuttiin sisar Maija Tammi, joka kokosi vapaaehtoi-

sista seurakuntalaisista kahden hengen ryhmiä osastoa esittelemään kahden tunnin jaksoissa, lähetysaarnajat olivat sitten suurimman osan aikaa vielä lisänä yleisön joukossa lähetystyötä tekemässä.

Kokemuksista suurimmat olivat itsensä voittaminen, mutta hyvältä tuntui myös todistaa evankeliumista tai kertoa vain kirkosta tositetietoja, kuvailivat esittelijät. Tämmöiseen tapahtumaan voisi mennä toistekin, tuumasi yksi heistä.

Kirkko ei ole kaupunkikuvassa juuri näkynyt eikä kuulunut muuta kuin lähetysaarnajien hahmossa, siksi tämä julkinen esiintyminen oli kirkon kuvan kannalta tärkeää, mutta tärkeintä se oli meille mukana olleille! ■

Porin seurakunnan osasto Satakunnan messuilla

Kokoaikaisessa lähetystyössä

Armi Saarnivaara Helsingin 3. seurakunnasta aloitti 31. lokakuuta 2005 lähetystyön Kroatian lähetyskentän lääketieteellisenä asiantuntijana.

Samu Suurinkero Kouvolan seurakunnasta aloitti 26. lokakuuta 2005 lähetystyön Ruotsin lähetyskentällä.

Sami Koponen Espoon 1. seurakunnasta aloitti 5. lokakuuta 2005 lähetystyön Birminghamin lähetyskentällä Englannissa.

Jouko Voutilainen Espoon 1. seurakunnasta aloitti 26. lokakuuta 2005 lähetystyön Ruotsin lähetyskentällä.

Nuoret Naiset elämää oppimassa

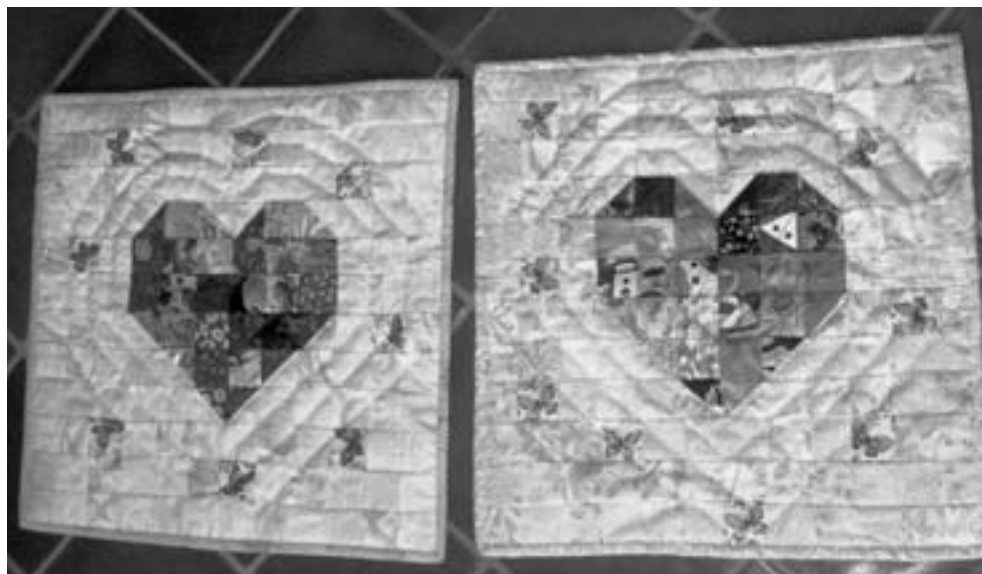
Teksti: Auli Haikkola

Turun molempien seurakuntien Nuoret Naiset valmistivat talven aikana tilkkutyöpeitteet Turun Yliopistollisen Keskussairaalan Keskolaan.

Yksi Nuorten Naisten tavoitteita on opetella niitä taitoja, joita tytöt aikuiselämässään tarvitsevat. Yksi valituista projekteista oli pieni hyväntekeväisyysprojekti, jossa tytöt valmistivat kaksi tilkkutyöpeitettä Keskolassa syntyneille pienille vauvoille. Peitteet ovat todella pieniä, koko 45 x 45 cm, mutta pieniä ovat Keskolassa syntyvät vauvatkin. Suomen tilkkuyhdistyksen Finnquiltin tavoitteena on ollut jo useamman vuoden valmistaa niin paljon Nuppupeittoja, että jokainen keskosvauva saisi sairaalassa sänkynsä

rakkaudella valmistetun oman peitteen, jonka sitten saa muistoksi kotiin Keskolasta kotiin päästyä. Tähän projektiin tytöt osallistuivat Auli Haikkolan johdolla.

Tytöt suunnittelivat ensin itse kaksi sydänpeittoa pienistä kangaspalasista, jotka sitten ommeltiin tyttöjen mallin mukaan. Lopuksi jokainen tyttö ompeli oman

Sydänkuviot tilkkupeitot valmiina vietäväksi Keskolaan.

VALOKUVA AULI HAIKKOLA

kädenjälkensä peittoihin tikkauksen muodossa.

Vaikuttavin hetki oli kuitenkin se, kun tytöt Nuorten Naisten johtajien, Irma Huoposen ja Päivi Haikkolan, kanssa kävivät luovuttamassa peitot Keskolaan. Tytöt saivat todella mieleenpainuvan opastuksen Keskolan toiminnasta ja saivat tutustua siihen puoleen vauvanodotusta, joka ei yleensä tule esiin arkielämässä. Keskolassa syntyy vauvoja, jotka saattavat olla niin ennenaikaisia, että

syntymäpaino voi olla vain vähän yli 500 g. Uskomattoman pienistä vauvoista saattaa kuitenkin Keskolan hyvässä hoidossa kehittyä terveitä lapsia. Aina ei kuitenkaan näin onnellisesti käy ja siihen puoleen tutustuminenkin on osa elämää.

Vain muutamaa viikkoa tyttöjen Keskolassa käynnin jälkeen oman seurakuntammekin nuoret äidit ovat saaneet kokea sen, että elämä saattaa tähän onnelliseenkin elämänavaiheeseen tuoda myös yllätyksiä, joihin tarvitaan Keskolan osaavaa ammattitaitoa ja paljon rukouksia ja rakkautta. ■

VALOKUVA AULI HAIKKOLA

Turun Nuoret Naiset ompelemassa tilkkupeittoja sairaalan keskososastolle.

Mainintoja Lappeenrannan seurakunnan 50-vuotiselta taipaleelta

Teksti: Pentti Jäkkö

9. maaliskuuta 1954 lähetysjohtaja Henry Matis päätti aloittaa lähetystyön Lappeenrannassa ja lähetti sinne lähetysaarnajat Leslie M. Bassetin ja James Parkerin.

Ensimmäinen vuosi meni yhteyksien luomisessa ja ennakkoluulojen poistamisessa mm. Suomi-Amerikka seuran puitteissa. Veljet opettivat

englantia Saimaan kansalaisopistossa ja järjestivät mm. koripallo-ottelun, amerikkalaiset lähetysaarnajat vastaan paikallinen Lauritsalan Kisa. Tietysti veljet kulkivat myös ovelta ovelle kertoen palautetusta Kristuksen kirkosta ja järjestivät yleisötilaisuuksia.

Helsingissä piirikonferenssin

Lappeenrannan vuonna 1962 valmistunut seurakuntakeskus.

yhteydessä kastettiin ensimmäiset lappeenrantalaiset; Heikki ja Lempi Ojala, Pekka Karila sekä Anna-Hilja Mannila. Ensimmäisistä jäsenistä Anna-Hilja Mannila on vielä elossa ja aktiivisena kirkossa, vaikka on jo 91-vuotias.

Lappeenrannan seurakunta perustettiin virallisesti 14. joulukuuta 1955, ja sen johtajaksi valtuutettiin lähetyssaarnaaja vanhin Bunker.

Ensimmäiset vuodet menivät amerikkalaisten lähetysoikeusjohtajien johtaessa seurakuntaa.

Lappeenrannasta lähetettiin ensimmäinen nuori mies Heikki Ojala lähetysoikeuteen jo 27. tammikuuta 1957.

Kirkkoon liittynyt vahva persoona Arne Ojala teki paljon pioneerityötä seurakunnan hyväksi. Hänen työnsä tuloksena kirkko osti seurakuntakeskusta varten tontin 5. joulukuuta 1957, myyjinä mm. evankelisuterilainen seurakunta ja Lappeenrannan kaupunki.

Arne Ojalasta tulikin Lappeenrannan seurakunnan ensimmäinen suomalainen johtaja 16. maaliskuuta 1958. Seurakunnassa oli tuolloin jo 25 jäsentä.

Kahtena ensimmäisenä kesänä kirkkorakennuksen tontilla seurakuntalaiset kasvattivat perunaa rakennusrahaston kartuttamiseksi. Seurakuntakeskuksen rakennustyö aloitettiin 13. marraskuuta 1959 ja se valmistui 15. kesäkuuta 1962.

Seurakuntatyö on ollut vireätä ja aina on omasta seurakunnasta löytynyt työntekijöitä lukuisiin seurakunnan virkoihin. Monet nuoret ovat kutsusta lähteneet lähetysoikeuteen ympäri maailmaa.

Kun Suomeen lokakuussa 1977 perustettiin ensimmäinen vaarna, tuli Lappeenrannasta myös vaarna-seurakunta ja silloisesta seurakunnanjohtajasta Antti Vainikasta seurakunnan piispa.

Monista seurakuntaa johtaneista mainittakoon sitkeimmät Pertti Järvinen ja Aimo Jäkkö, jotka kumpikin johtivat seurakuntaa n. 10 vuotta. Nyt seurakuntaa johtaa piispa Ilpo Silvennoinen ja seurakunnassa on 123 jäsentä. ■

Aineistot *Liahanan* kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaarjien, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla joko jpg- tai tiff-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden puolivälissä reilut kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■